

БАРА́Н Михайло Лукич (20. 10. 1884, с. Скала, нині Скала-Подільська Борщів. р-ну Терноп. обл. — 03. 11. 1937, Харків) — громадсько-політичний і військовий діяч. Учасник рев. руху в Зх. Україні. Закін. г-зію, фіз.-мат. факультет Чернів. університету, однорічні курси Львів. торг. академії. Член Укр. соц.-демократ. партії (від 1903). У серпні 1914 добровільно вступив до Легіону УСС. Від вересня — командир сотні в боях на рос. фронті. Наприкінці року потрапив у полон і опинився в Росії. Після Лютн. революції 1917 вступив до РКП(б). Один із засн. КП Сх. Галичини (КПСГ). Після переходу УГА у лютому 1920 на бік рад. влади признач. командиром 1-ї бригади, яка брала участь у боях на польс. фронті. У липні 1920 признач. заступник голови Галревкому, в серпні обраний чл. Політбюро ЦК КПСГ. Автор і ред. декларацій, декретів та ін. законодав. актів

Галревкому. 1920–21 брав участь у Ризьких мир. переговорах. Після воєн. дій 1918–20 — на парт. та адм. роботі, очолював ВНЗи Києва і Харкова, зокрема був ректором Київ. інституту нар. господарства, викладачем Київ. мед. інституту, працював у апараті ЦК КП(б)У. 1932–33 — директор Київ. філіалу Інституту літ-ри АН УРСР. 1933 репрес. органами НКВС. Розстріляний 1937. Реабіліт. 1958. Дослідж. у галузі політ. економії, питань земельної ренти.

Рекомендована література

1. За волю України // Істор. зб. УСС. Нью-Йорк, 1967;
2. Борці за возз'єднання: Біогр. довід. Л., 1989;
3. Литвин М., Науменко К. Історія ЗУНР. Л., 1995.

К. Є. Науменко

Бібліографічний опис:

Баран Михайло Лукич / К. Є. Науменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40364>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).